

[Christophersen.]

fund. Det er klart, at den vil ramme en lang række livsvigtige funktioner, og at den vil standse produktion og beskæftigelse for en kortere eller længere periode, og det er der naturligvis ingen af os som ønsker.

Men hvad er det så for en måde, regeringen vil standse denne konflikt på? Hvad er indholdet af det initiativ, regeringen har taget? Standser det konflikten uden samtidig at skabe nye og måske endnu mere uoverskuelige problemer? Det er det, udvalgsarbejdet først og fremmest har drejet sig om. Jeg må sige som min meget bestemte opfattelse af dette udvalgsarbejde, at det, vi beklageligvis har fået ud af det, er, at den fremgangsmåde, regeringen har valgt, og som et flertal nu vil vælge, er overordentlig uheldig. Den vil forøge en lang række af de vanskeligheder, som i forvejen er store nok. Det er fremgået med al tydelighed af de samråd, vi har haft med ministrene, og det fremgår meget tydeligt af de spørgsmålsvarelser, vi har fået.

Den væsentligste svaghed ved regeringens forslag er, at som pris for at få standset konflikten sprænger man den indkomstramme i luften, som blev fastlagt i august måned. Anderledes kan det ikke være, efter hvad vi kan læse af de oplysninger, vi har fået. Regeringens vurdering bygger på en fuldkommen urealistisk opstilling af tal, som i øvrigt i parentes bemærket stammer fra dagspressen, mere specielt fra Politiken den 23. marts 1977, og det må i sig selv siges at være et – med al ære og respekt for dette dagblad – noget tilfældigt grundlag for en regering at bygge sin vurdering af de næste 2 års økonomiske politik på. Det er en overordentlig tynd dokumentation, og regeringen kan kun med megen møje fastholde det standpunkt, at man holder sig inden for augustforligets ramme, ved at man regner med brøkdele af de virkelige lønforhøjelser, ved at anvende et alt for lavt skøn over, hvor mange der får del i de generelle lønforhøjelser, ved at anlægge en alt for lav og urealistisk vurdering af, hvad garantibetalingen på 29 kr. koster, og ved at se væk fra afsmitningsvirkningen af dette og så ved at fastholde, at der overhovedet ikke vil ske nogen lønglidning i løbet af de næste to år. Det sidste ved alle jo er aldeles urealistisk.

Under udvalgsarbejdet er ministrene jo kommet med oplysninger, der vil blive trykt op, og som viser, at i de tre første kvartaler af 1976

var der en lønglidning på små 2 pct., dvs. noget i retning af 2¹/₂ pct. på årsbasis. Det er altså det tal, som nu i hvert af de næste år skal presses helt ned på nul, hvis indkomstrammen skal holdes.

Det er klart, at noget sådant selv ikke med den bedste vilje kan respekteres, og det fremgår jo også meget klart af det betænkningssbidrag, som et flertal af partier er kommet med, at de nu ikke er særlig glade for at skulle lægge navn til regeringens vurdering. Jeg har i hvert fald mærket mig, at de udtaler sig meget florumvundet. De erklærer, at de har mærket sig regeringens vurdering, men der står ikke noget om, at de har tilsluttet sig den, og det forstår jeg minsandten godt.

Det, som er konsekvensen af det udvalgsarbejde, vi har haft på dette punkt, er derfor efter vores opfattelse, at nu står vi altså med et regeringsinitiativ, som tager sigte på det i og for sig fornuftige formål at forhindre en stor konflikt, men som betyder, at nu svækkes danske virksomheders konkurrenceevne yderligere. Nu skrider grundlaget fuldkommen for den indkomstpolitiske ramme, man havde fastlagt, og resultatet vil derfor i det næste par år blive, at vi får en arbejdsløshed, vi får en gældsstiftelse til udlandet, som ligger ud over det, vi allerede i forvejen sidder med. Efter vores opfattelse er det en overordentlig kortsigtet politik, og den betyder jo bare, at vi skubber problemerne foran os, og så håber vi, at der på et eller andet tidspunkt viser sig noget, eller vi håber, at udlandet vil blive ved med at låne os de nødvendige midler. Men det er klart, at på et eller andet tidspunkt kommer vi i en situation, hvor noget sådant selvfølgelig ikke kan fortsætte. Så skal der, om jeg så må sige, gøres op efter disse ting, så skal der fejes op efter denne mislykkede formulering af en indkomstpolitik.

Det kan vi beklage, men det er klart, at når det ligger sådan, så hverken kan eller vil vi tage noget medansvar for den løsning, man har valgt. Vi vil ikke forhindre, at man standser en konflikt på de betingelser, man selv har valgt, og derfor vil vi ikke stemme imod forslaget, men vi vil heller ikke stemme for det, for vi vil ikke tage medansvaret for det punkt, som forligspartierne nu har bragt os frem til, det fuldkommen urimelige punkt, at folketinget som pris for at få standset en konflikt skal lægge navn til en økonomisk politik, som er uansvarlig.